

Sproghjælp

Endelserne -ende og -ene

Det stumme *d* i endelsen *-ende* gør at den ofte blandes sammen med endelsen *-ene*, der udtales på (næsten) samme måde. Ord som *løbende*, *bindende*, *lydende* blandes derfor tit sammen med *løbene*, *bindene*, *lydene*.

Ordklassen bestemmer

Verber (udsagnsord) får endelsen *-ende*, og substantiver (navneord) får endelsen *-ene*:

- ! *En stor hund kom løbende gennem parken (at løbe = verbum = løbende)*
- ! *Racerkøreren har vundet alle løbene (et løb = substantiv = løbene).*

Hvis man kan sætte ordet i singularis (ental) - dvs. fjerne endelsen og sætte 'en' eller 'et' foran - er det som regel *-ene* der er den rigtige endelse. Hvis man ikke kan, er det endelsen *-ende* man skal bruge:

- ! *Racerkøreren har vundet alle løbene (et løb? Ja)*
- ! *En stor hund kom løbende gennem parken (et løb? Nej)*
- ! *Bindene om sårene skal udskiftes jævnligt (et bind? Ja)*
- ! *Aftalen er bindende (et bind? Nej).*

Bemærk

Adjektiver (tillægsord) som *bedrevidende*, *imødekommende*, *pågældende*, *sideløbende* og *tilbageholdende* er selvstændige ord og kan **ikke** skifte mellem de to betydninger, så de kan derfor aldrig have endelsen *-ene*.
